

ŠTIAVNICKÉ TO I TO

Časopis obce Liptovská Štiavnica

Ročník II, Číslo 4

21. december 2000

nepredajné

Príhovor k občanom

Elena Vlniešková

Vianoce roku 2 000 sa k nám priblížili tak, ako každý rok. Niektorí ich vnímajú ako tradíciu, ktorú sa patrí nejakým spôsobom osláviť, iní ako kopu starostí s prípravou pečenia, či zháňaním sa za darčekom. Vysvietené ulice, vianočná výzdoba, vysvietený stromček uprostred mesta či dediny – vianočná atmosféra. Začína sa, myslím si, písaním pohľadníc, so želaním všetkého najlepšieho, pokoja, lásky, Božieho požehnania našim priateľom, či blízkym. Prebúdza sa v nás všetko pozitívne, čo v nás je, či bolo počas celého roka, len akosi sme sa to báli zo seba dostať.

Myslím si, že atmosféru Vianoc by nemalo navodzovať len dekorovanie prostredia a krása zimnej prírody. Podľa mňa mal by to byť čas hlbokého premýšľania nad našim konaním, či spôsobom života. Preto dovoľte vstúpiť „Vianociam“ do

našho srdca. Veď ľudské srdce má mnoho schopností a to i schopnosť nadchnúť sa a zahorieť láskou. Pre ňu sme boli stvorení. Viem, že všetci túžime po добрote a láske, i keď sa nám jej vždy nedostáva v takej miere, akoby sme si želali. Skúsme ju hľadať prvom rade v sebe. Dať lásku sebe môžeme iba tak, že ju dáme iným. Vianoce nám ponúkajú veľa príležitostí ako lásku a pozornosť prejavíť. V pokoji Vianoc, v rodinnom kruhu, so svojimi blízkymi, máme na to najlepšiu príležitosť. Otvorme svoje srdcia tým, s ktorými žijeme, denno – denne sa stýkame. Odhodme od seba všetko zlo, nenávisť a pohrdanie. A keď zapálime sviečku života a LÁSKY na štedrovečernom stole, dbajme, aby jej plamienok svietil na cestu dobra, pravdy, pokoja a lásky po celý rok. Spomeňme si i na tých, ktorí nie sú medzi nami z rôznych dôvodov, ale tieto chvíle v duchu prežívajú s nami, spojení nezničiteľnými putami lásky.

Chcem Vás poprosiť, aby ste sa v tento slávnostný deň sústredili na všetkých, ktorí na Vašu lásku čakajú.

Príjemné prežitie Vianočných sviatkov a šťastný krok do 21. storočia a tretieho tisícročia, Vám želá

redakcia.

Zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo obce Liptovská Štiavnica zasadalo dňa 22. septembra 2000 za prítomnosti 10 poslancov a hlavnej kontrolórky obce. Viedol ho starosta obce. Požiadal poslancov OZ, aby si minútu ticha uctili pamiatku nebohého Ľudovíta Omastu zástupcu starostu obce a poslanca OZ. Hlavným bodom zasadania bola dopravná nehoda zástupcov obce, ktorá sa stala 18. septembra 2000 v Nových Zámkoch na obecnej AVII 20, pri ktorej zahynul zástupca starostu obce Ľudovít Omasta a zranený bol veliteľ DPZ Ján Hrabuša. Poslanci OZ mali rozhodnúť, či si bude

obec uplatňovať nárok náhrady škody na občiansko-súdnom konaní proti vodičovi AVIE Jánovi Hrabušovi. Po interpeláciách poslancov OZ bolo prijaté uznesenie č. 46/2000, ktoré schvaľuje nevymáhať škodu občiansko-súdny konaním. Poškodenú AVIU 20 dať do pôvodného stavu veliteľom DPZ Jánom Hrabušom v spolupráci s obecným úradom.

Ďalšie zasadanie OZ sa konalo dňa 13. októbra 2000 za prítomnosti 11 poslancov OZ. Náhradník na funkciu poslanca OZ po nebohom Ľudovítovi Omastovi, Štefan Dírer do rúk starostu obce zložil a svojím

podpisom potvrdil prísahu poslanca – voleného predstaviteľa samosprávy. Následne bol jednohlasne zvolený za zástupcu starostu obce Ing. Bohuš Poprac, ktorého podľa zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení navrhuje starosta obce.

V bode rôzne starosta obce informoval poslancov o:

1. Potrebe vyčleniť finančnú čiastku z prostriedkov obce na asfaltovú úpravu miestnej komunikácie poza kaplnku (združenie finančných prostriedkov spolu so

Pokr. na str. 2

Zo zasadnutia OZ

Pokr. zo str. 1

stavebníkmi). Predložený návrh bol poslancami schválený.

2. Na podnet viacerých občanov obce bol prerokovaný návrh, aby pozostalí dostali do ruky kľúče od domu smútku počas troch dní od úmrtia až po pohreb zosnulého a tieto vrátili správcovi domu smútku po jeho vyriadení. Po viacerých pripomienkach poslancov dospelo OZ k názoru, že s takýmto návrhom nesúhlasí, nakoľko by mohlo dôjsť k zneužitiu, prípadne vykradnutiu a pod. Prevádzkovanie domu smútku bude zabezpečovať aj naďalej správca cintorína p. Ladislav Slanica. Starostlivosť o priestory domu smútku po ukončení verejnoprospešných prác bude riešené na ďalšom zasadnutí OZ.

3. Vlastníci nehnuteľností nad miestnym ihriskom, na ktorých má byť vytvorený nový stavebný obvod zväzili svoje stanovisko a všetci dali súhlas na odpredaj 7 m pozemku na miestnu komunikáciu. Poslanci OZ uložili vypracovať geometrický plán na príjazdovú komunikáciu k predmetným parcelám novovytvoreného stavebného obvodu. Zodpovedný starosta obce a hlavná kontrolórka obce v termíne r. 2001. Po spracovaní geometrického plánu budú nasledovať ďalšie právne úkony medzi obcou a vlastníkmi nehnuteľností.

4. Potreba pravidelnej kontroly v Klube mládeže. Poslanci budú pravidelne vykonávať kontroly

a o činnosti mládeže budú informovať na zasadnutiach OZ.

5. Stavebný zákon č. 50/1976 Zb. bol novelizovaný zákonom č. 237/2000. Podľa novely obec vydáva stanovisko k drobným stavbám, ktoré tvoria doplnkovú funkciu k rodinnému domu vrátane jednoduchých garáží celkovou zastavanou plochou do 25 m². Podľa spomínanej novely sú občania povinní ohlásiť drobnú stavbu obecnému úradu aj v prípade budovania vodovodnej, kanalizačnej alebo plynovej prípojky.

6. Správny poplatok za rozkopávku miestnej komunikácie ukladá zák. o správnych poplatkoch č. 232/1999 Zz položka č. 82 vo výške 3 000,- Sk s možnosťou, že správny orgán môže v odôvodnených prípadoch zvýšiť, znížiť prípadne odpustiť

poplatok podľa tejto položky. Pre našu obec bol odsúhlasený správny poplatok vo výške 500,- Sk pre každého žiadateľa o rozkopávku miestnej komunikácie.

7. Predložil návrh na vytvorenie inventarizačných komisií pre inventarizáciu majetku obce Liptovská Štiavnica k 31. decembru 2000 pre obecný úrad a dom smútku, pre obecnú knižnicu a kultúrny dom a pre požiarnu ochranu a civilnú ochranu. Inventarizačné komisie boli jednohlasne schválené. Fyzickú inventarizáciu majetku zabezpečia predsedovia inventarizačných komisií.

Po schválení návrhu na uznesenie starosta obce poďakoval prítomným za účasť a zasadanie OZ ukončil.

Udialo sa v obci

V sobotu 25. novembra 2000 sa na podnet občanov obce uskutočnila brigáda na úpravu miestneho cintorína. Počas brigády boli rozšírené jestvujúce chodníky a bol vyčistený a upravený priestor v západnej časti cintorína. Brigády sa zúčastnilo 22 občanov.

Obec Liptovská Štiavnica zastúpená starostom obce Dušanom Laukom ďakuje všetkým zúčastneným občanom za čas venovaný na skrášlenie miesta slúžiaceho nám všetkým.

Ved' nakoniec ostanú len dobré slová v srdci ...

Deň dôchodcov

Jana Džuková

Stalo sa peknou tradíciou pripomínať si každoročne okrúhle životné jubileá našich spoluobčanov. Nebolo tomu inak ani v nedeľu 19. novembra 2000.

Kultúrny dom nás privítal vo vynovenom šate, čistučké steny dýchali sviatočnou atmosférou. Sála sa pomaly zaplňala dôchodcami. Tento rok vnúči-

kovia starkých síce neprispeli kultúrnym programom, ale aj tak si pripravili pre svojich deduškov a babičky vlastnoručne napečené medovníčky.

Pätnásta hodina sa blížila, po uvítaní a básni sa prihovril prítomným p. starosta Dušan Lauko, opona sa otvorila a na javisku vystúpili herci z divadelného súboru v Hubovej. Predstavili sa nám komédiou P. Čechova PYTAČKY,

SVADBA, MEDVEĎ ALEBO VDOVIČKA

Aj keď to boli len ochotníci, hrali tak presvedčivo a zanietene, že v nejednom oku sa pri spomienke zaligotala slza, či iný dialóg vyčaril na tvári úsmev. Divadelné predstavenie bolo veľmi vydarené a výkony hercov v ničom nezaostali za profesionálmi.

Po divadelnej hre nasledova-

Pokr. na str. 3

SCP
RUŽOMBEROK

**Výrobca papierov
do Vašich tlačiar-
ní a kopírokov.**

Pod'akovanie

Obec Liptovská Štiavnica vyslovuje poďakovanie generálnemu riaditeľovi SCP a. s. Ružomberok Ing. Jánovi Líškovi za ochotu vyhovieť žiadosti obce na dodanie grafického papiera pre časopis obce "Štiavnické to i to".

Do ďalších rokov prajeme firme SCP a. s. Ružomberok veľa pracovných úspechov.

Príhovor starostu obce

Dušan Lauko

Vážení spoluobčania!

Prichádza čas, ktorý väčšina ľudí považuje za čas najkrajších sviatkov v roku – Vianoce. Čas, v ktorom by mal byť človek človeku bližším a priateľskejším. Sú také tajomné chvíle, keď dobre padne človeku utiahnuť sa do pokojnej kláštornej záhrady vlastného srdca, keď cítime, že sami sme si najpríjemnejšou spoločnosťou, naj dôvernejším kamarátom zoči – voči sebe samým! Chráňme si ich! Patria iba nám!

Neostávajme však sami. Vyberajme si priateľov, ale nestriedajme ich. Tí, čo sú zbehlí v rozsiahlej vede srdca i tak tvrdia, že opravdivé hlboké priateľstvo sa môže vyvinúť nanajvyš medzi dvoma ľuďmi. Francúzsky básnik Scarron posmešne hovorí, že ľudia len

v malých dávkach možno požívať. Dobrého priateľa len tak si možno získať, ak aj ja som dobrý priateľ. Veľkým zákonom života je, že každý dostane len toľko lásky, koľko jej sám vie dať. Priateľstvo! Vážme si ho a strážme! Ono nás naučí mnoho vidieť, veľa vycítiť. Vycítiť, že sami premôžeme všetky svoje nedostatky, že premôžeme nepriateľa, ktorý sedí v nás samých.

Nezabúdajme, že oporou pre nás zostáva rodina, domov, rodičia. Uvedomme si, čo pre nás vykonali. Ich poctivá práca utvorila podmienky na naše

materiálne zabezpečenie, ich každodenná starostlivosť o náš duševný vývoj nás zaväzuje, aby sme nesklamali ich dôveru a nádej,

ktoré v nás majú. Každú tvár možno zabudnúť, ale na tú drahú tvár, ktorú prvú uzrieme, len čo otvoríme oči, ktorú si prvú zamilujeme, len čo vieme otvárať svoje náručie, nikdy nemôžeme zabudnúť! A preto ty, čo by ťa i každý opustil, ak by hodil po tebe kameňom, ak by bol tvoj život preplnený vrakmi najkrajších nádejí, ak by sa ti nikde na svete nedostalo miesta a odpustenia, zájdi si do toho domu, kde býva a čaká ťa tvoj otec, tvoja matka.

V živote nie je veľa udalostí, ktoré sa nám natrvalo zapisujú do pamäti. Pamätáme si iba to,

čo má pre nás trvalú hodnotu, čo znamená zmenu v našom živote.

Vážení spoluobčania!

Počas sviatočných dní sa zamyslime nad napísanými vetami. Prežívajme ich v svornosti a láske.

„Nech nikdy nevyumizne vianočné kúzlo, nech nevyprchá sviatočná atmosféra, nech je celý rok rovnako štedrý a spoločný ako vianočné dni.

Nech tento čarovný vianočný čas priniesie do Vášho domova radosť, pokoj a lásku.“

Deň dôchodcov

Pokr. zo str. 2

lo odmeňovanie a gratulácie oslávencom.

V tomto roku sa pekného jubilea dožili títo občania Liptovskej Štiavnice:

ONDREJKA Emil	č. d. 30	90 rokov
POPRAKOVÁ Mária	č. d. 22	85 rokov
OMASTA Jozef	č. d. 145	80 rokov
MÓCIKOVÁ Brigita	č. d. 191	80 rokov
HÚLEKOVÁ Ludmila	č. d. 105	80 rokov
PAVELKA Jozef	č. d. 125	75 rokov
ONDREJKA Jozef	č. d. 153	75 rokov
VULPÍNÝ Ambróz	č. d. 268	75 rokov

Prajeme im aj touto cestou pevné zdravie a veľa rokov pokojnej jeseni života.

Za toto veľmi vydarené podujatie, patrí poďakovanie Obecnému úradu, ktorý sa postaral o pekné hodnotné darčeky a nezabúda na občanov, ktorí si užívajú zaslúžený odpočinok.

Nesmieme zabudnúť na poďakovanie sponzorom ale aj mamičkám z výboru ZRPŠ, ktoré sa postarali o vzornú obsluhu.

Šachový turnaj

o pohár starostu obce Liptovská Štiavnica 2.12.2000

Dňa 2. 12. 2000 sa v zasadačke kultúrneho domu uskutočnil II. ročník šachového turnaja o putovný pohár starostu obce. Toto podujatie zorganizoval Šachový oddiel pri TJ Liptovská Štiavnica pod vedením Jána Vulpínyho. Turnaja sa zúčastnilo 8 mužov a 5 dorastencov, ktorí medzi sebou zohrali zápasy systémom „každý s každým.“

Poradie v jednotlivých kategóriách:

MUŽI:

1. Ján Vulpíny	10,5 bodu
2. Rudolf Kubovčík	9,5 bodu
3. Vladimír Tholt	9,0 bodu

DORAST:

1. Anton Balala	9,0 bodu
2. Jozef Debnár	4,5 bodu
3. Tomáš Cibulka	3,0 bodu

Víťazom i umiestneným odovzdal starosta obce Dušan Lauko vecné ceny.

TJ LIPTOVSKÁ ŠTIAVNICA

vás srdečne pozýva na

I. ŠTEFANSKÚ ZÁBAVU

ktorá sa bude konať

26. 12.2000 v KD L. Štiavnica

začiatok o **19.00** hod.

DO TANCA HRÁ

hudobná skupina **LEGO**

VSTUPNÉ pre jednu osobu je **150,- Sk.**

V cene je zahrnutá **večera, káva, 1/2 l vína.**

PREDAJ vstupeniiek u pána **P. Kmeťa** č. d. 18 (bytovky), alebo u pána starostu **D. Lauku** č. d. 303

Naše hory a životné prostredie

Ladislav Slanica

Keď sa zamýšľam nad obsahom článku, ktorý by som chcel na tému o životnom prostredí v našej obci, ale predovšetkým

strane aj povinnosti. V súvislosti s návštevou lesov predovšetkým v tom, ako sa občan – návštevník lesov má správať, čo v lese môže a čo nesmie robiť. Na toto je však už potreb-

konzumácii obsahu odhodíme, namiesto toho, aby sme obal, keď už sme v lese pobudli a cítili sa tam dobre, strčili späť do batoha a doma likvidovali, prípadne hodili do smetných nádob. Budeme mať určite lepší pocit, ako keď svojim neuvážnym konaním prispievame k devastovaniu prírody, lesov a „zveľaďovaniu“ neporiadku.

Chcem vysloviť presvedčenie, že náprava v tomto smere je možná. Predovšetkým je potrebná dobrá vôľa a ochota zmeniť naše správanie a postoj k nášmu životnému prostrediu, k prírode, k lesom a nebudeme svedkami takých skutočností, aké sa nám naskytujú v týchto dňoch, keď si vyjdeme za dedinu a do doliny.

Pod Okružkami máme možnosť vidieť pri potoku takmer kompletnú výbavu pre nevestu. Periny! Kúsok vyššie – kopa plastových fliaš z vína kvalita „Čučo“. Všade plasty, fľaše, igelitové tašky, skrátka neporiadok, ktorý dokumentujú aj fotografie.

Nakoniec ešte jedna, veľmi

zákaz kladenia ohňa. O tom, že tento zákon sa nedodržiava, svedčia ohniská, ktorých je, napr. v Zemianskej doline niekoľko. Chceme preto upozorniť, že porušenie tohto zákazu sme povinní hlásiť Okresnému úradu odboru PPLH a PO. Máme záujem predísť zbytočným konfliktným situáciám, preto aj touto cestou žiadame spoluobyvateľov, aby sa kladenie ohňa na lesnom pôdnom fonde zdržali. Pozemkové spoločenstvo majiteľov lesov podniká kroky a úpravy, ktoré umožnia legálne kladenie ohňa v našich dolinách na miestach, ktoré budú označené tabuľkami, pravda, za podmienok, ktoré budú na tabuliach uvedené.

Chcem vysloviť presvedčenie, že nebude potrebné siahnuť k represívnym opatreniam. Hovorí sa tak, že dobrá vôľa hory prenáša a dobrým slovom dokážeme viac ako palicou.

Záverom preto takáto žiadosť našim spoluobčanom, ktorí sa v tomto článku našli: „Prehodnoťme naše konanie

v dolinách nášho lesného pôdneho fondu napísať, nie ponúkajú, ale doslova sa natískajú na myseľ slová, či verše prólogu nášho veľikána, básnika P. O. Hviezdoslava, ktoré napísal k Hájnikovej žene.

„Pozdravujem vás, hory, lesy
z tej duše pozdravujem vás!
Čo mrcha svet v nás skvári, zmorí,
vy k žitiu privediete zas,
vy vzkriesite, vy zotavíte,
z jatrivých vyliečite rán,
v opravdu priamom bratskom cite
otvoriac lono dokorán...“

Tu si teraz treba povzdychnúť, že škoda, preškoda, že mnohí z nás sa týmito veršami nadchýname, že vieme básnika zarecitovať, no jeho myšlienky pri návšteve našich hôr nedokážeme prežívať a podľa toho sa v lesoch správať.

Vstup do lesov je podľa zákona právom každého občana i návštevníka našej republiky. Tak hovorí zákon. No ten, kto má právo, má na druhej

né mať trochu kultúry, svedomia i citu k prírode, k lesu, aby nás hory znova a znova privítali a objali, tak ako napísal básnik:

„...ramenom láskyplnej matky,
pritúliac verne človeka.“

To sa ale nesmú stať a opakovať prípady, ktorých sme svedkami a ktoré ako pozorujeme, sa v našich lesoch začínajú pomaly, ale isto udomáčať.

Na chválu každému občanovi slúži, keď má pekne upravený dvor. Všade čisto, zelený trávnik, skrátka, akoby dušu pohladil. Či ale netrápi nikoho z nás skutočnosť, že túto vzorovú čistotu a poriadok sme dosiahli za cenu toho, že sme všetok nepotrebný materiál, rumoviská, vyviezli nemilosrdne za dedinu, povedľa cesty, prípadne až do doliny, do lesa, na lesný pôdny fond? Zamyslime sa nad týmto konaním, vážení spoluobčania! Zamyslime sa nad tým, či je správne, že všetky obaly, sklenené ale i plastové fľaše po

závažná pripomienka, či skôr upozornenie pre návštevníkov našich lesov. Zákon 100/77 umožňuje vstup do lesa občanom za predpokladu, že v lese nebudú konať to, čo je zákonom zakázané. Okrem iného je to aj

s potrebami ekologického správania a životného prostredia. Konajme tak, aby sa okolitá príroda a lesy stali pre nás všetkých veľkou šancou pre poznanie krásy.“

Učiť možno slovami, vychovávať iba príkladom!

Enviro vychádzka

Elena Vlniešková

Jedného novembrového dňa sme sa s tretiakmi a štvrtákmi vybrali na pripravovanú EKO vychádzku, ktorá je súčasťou učebného plánu environmentálnej výchovy na našej škole. Úlohou bolo zisťovanie znečistenia nášho životného prostredia v obci a jej blízkom okolí. Hneď od školy sme sledovali čistotu potôčika a cesty. Zistili sme, že to s tou čistotou nie je všetko v poriadku. Vždy sa nadáva, že deti robia neporiadok. Potôčik plný igelitových sáčkov, plastových fliaš, prázdnych konzerv, splašky ... Cesta, hlavne okolo pohostinstva a autobusovej zastávky, plná cigaretových ohorkov, či odhodnených krabičiek z cigariet. Čo s týmto všetkým majú spoločné deti? Asi len to, že to pravidelne chodia upratovať.

Kráčali sme ďalej. Ako vzdialenosť od stredu dediny narastala, tým to bolo horšie. Kým sme prišli k „snehovej jame“, mali sme nazbierané plné tašky odpadkov vyzbieraných okolo cesty a z kríkov. Po krátkom oddychu pri opekaní, sme sa pobrali ďalej do Komorníckej doliny. Čakali sme, že ľudia si aspoň túto krásnu dolinu budú opatrovať a chrániť. Aké však bolo naše sklamanie, keď sme sa stretli s neporiadkom na každom kroku. Pohodené plastové fľaše od oleja, malinovky, autošampónov, igelitky, časti starých áut, prázdne konzervy... Zničená dolina od bezohľadného brázdenia drevorubačských áut. Polámané stromy, konáre. Pozbierali sme cestou čo sa dalo a čo sme vládali odniesť. Naspať sme sa vracali cez „baňu“ a ešte len tu sme našli kôpky divokých skládok všakovakého odpadu. Veľmi znechutene sme sa na to dívali, ale odniesť to už bolo nad naše sily. Nuž čo

poviete? Je na vine starosta obce, deti, turisti, či samotní občania. Veď predsa všetci (alebo azda nie?) máme smetné nádoby. Tak prečo toto všetko? Prečo si nešetříme a nechráňime

to, po čom mnohí túžia a nemôžu to mať? Nie je to na zamyslenie?

My vaše deti vás všetkých chceme poprosiť, aby sme krásu našej prírody využívali radšej na oddych, turistiku, zber

lesných plodín, ako na vytváranie divokých skládok.

Verím, že budete príkladom nielen pre túto ale aj pre ďalšie generácie vašich potomkov. ■

Z tvorby našich detí - Vianoce

V izbe veľký stromček stojí ozdobami ozdobený, pod ním mnohé darčeky.

Stromček sa už ligoce, opäť prišli vytúžené Vianoce.

Pri vianočnom stole všetci svorne sedia, zo štedrosti darov všetci s chuťou jedia.

Padá snežík bielučký na polia i na lúčky. Prikryl stromy, kríky tiež, čo len vtáčik budeš jest'?

Vianočný čas

Najviac sa tešíme na Vianoce, lebo dostávame darčeky. V sobotu ráno som si myslel, že napadol sneh. Bola to len rosa. Škoda. Bol som veľmi sklamaný,

lebo som si chcel spraviť v záhrade dráhu na lopár. Nevaďí, keď nie dnes, tak možno zajtra. Vianočný stromček je pekný, škoda, že len raz do roka. Mohlo by to byť stále. Na štedrý večer sme všetci doma. Nebol by som rád, keby sme na Vianoce boli v škole. Dobré to vymysleli, že na Vianoce môžeme byť všetci spolu.

Lukáš Prokop 3. ročník

Zimička

Letí z neba, letí vložka, je tu opäť sánkovačka. Lyže, sánky už je čas, pod'ťe deti, zvezú nás.

Je to veru radosť veľká, keď vybehne vonku Evka. Bundu, šalik vyťahuje, čižmičky si naťahuje. Hopsa rýchlo do prírody,

kým tu zima ešte tróni. Už je všade snehu veľa, zabára sa nôžka celá. A keď príde jarný čas, Sniečko po líčku pohladká nás.

*Martin Švoš (3.ročník)
a súrodenci Juraj a Janka*

Padá snežík

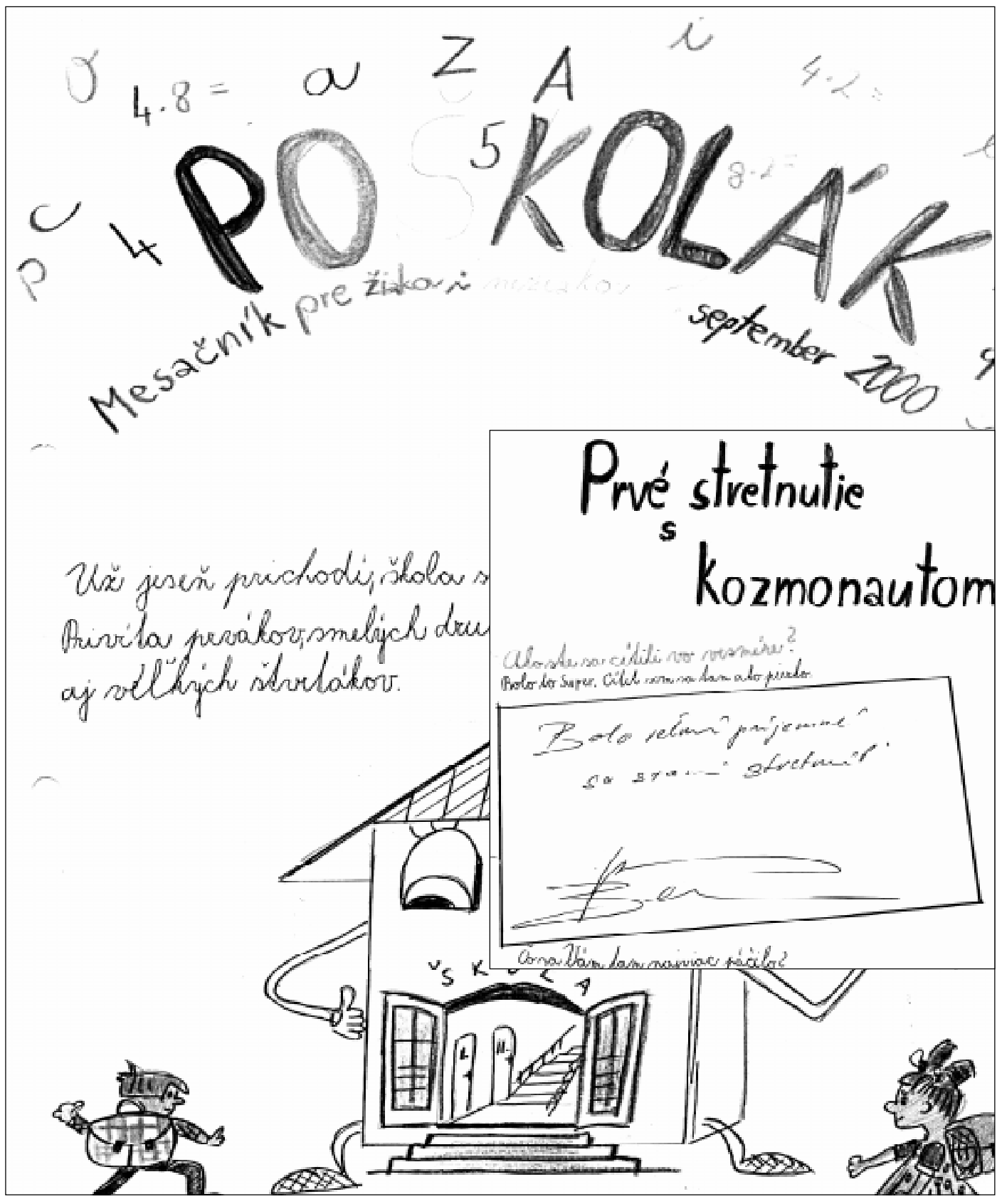
Padá snežík striebřistý na polia i na listy. Zасыpáva celý svet dediny i veľa miest. Všetky kopce, všetky stráne, chystajte si deti sane. Bude že to sanica, vie to celá ulica. Zišli sme sa všetky deti, zimný čas však rýchlo letí. Sánkovačka to je vec! Vitaj ak si športovec!

*Dominika Cevárová,
3.ročník*

Čo nového v škole? Máme POŠKOLÁKA!

Mária Grafová

Poviete si, niet sa čím chváliť, veď poškolák je žiak, ktorý ostáva poškole, lebo si niečo neurobil, alebo sa niečo nenaučil, alebo... POŠKOLÁK je však aj náš školský časopis, ktorý začali tvoriť, z vlastnej iniciatívy, žiačky štvrtého ročníka Miška Uhrinová a Monika Sviežená. Postupne sa k nim pridali aj ďalší a tak sú, od septembra, na svete už tri čísla. POŠKOLÁK má skoro všetko, čo má správny časopis pre deti mať: rozprávky, básničky, anketu, kvízy, módnú rubriku, ilustrácie... Deťom sa páči.

Zdravie - harmónia života

Edita Haluzová

Keď som si sadla, že napíšem ďalší článok do nového čísla nášho časopisu, mala som ucelenú predstavu o tom, že napíšem niečo o bolesti, lebo tú pozná isto každý človek. Potom som si uvedomila, že nové číslo vyjde tesne pred vianočnými sviatkami a môj článok by vyznel, vzhľadom k tomu, veľmi depresívne.

Tak som sa zamyslela a spomenula som si na Vianoce môjho detstva. Ako dieťa, ba už aj ako dospelá, som Vianoce nemala rada. Prečo? Nebol na vine ani tak predvianočný ruch so všetkým tým upratovaním. Neznášala som Štedrý večer, hoci som sa na darčeky tešila. Už od rána sa varilo, vypekalo, ešte aj doupratovalo a na štedrovečernom stole nikdy nesmel chýbať makovník z kysnutého cesta. Vtedy sme nemali elektrickú rúru a koláče sa piekli v rúre sporáka, na ktorom sa veselo varila štedrovečerná polievka a vyprážal kapor. Starký prikľadal, až hrnce na sporáku poskakovali a mama v tej trme – vrme akosi vždy na koláč pozabudla a ten prihorel. Otec jej vždy vynadal a začala nervozita. Po výdatnej večeri, ktorá pozostávala aj z klasického kapra a šalátu mama dostala žľzníkový záchvat. No a čo dodať? Štedrý večer skončil ako začal – zhomom a nervozitou.

Dospela som, narodili sa mi deti, opäť boli Vianoce. Ja som si však povedala, že moje deti musia mať krajšie Vianoce – pokojnejšie. Pečenie som naplánovala a piekla som koláčiky už od Lucie. Hlavne suché pečivo, ktoré potrebuje odležať. Aj ja upratujem pred sviatkami, ale postupne od začiatku decembra. Koniec – koncov, kde sú malé deti za dva týždne ktoré strávia doma, sa musí opäť všetko poupratovať. Keď deti dorástli a zjedli toho viac,

musela som variť vo väčších hrncoch. Lenže pri tej „pestrej zmesi“ sa uživilí aj sliepky, mačky a pes. To už nehovorím o zažívacích problémoch a nabraťých kilogramoch. Viem, že čitateľky sú všetky skúsené gazdinky s dlhoročnou praxou. Ale čo tak si naplánovať sviatky tak, aby pre nás boli šťastné, bez žľzníkových záchvatov, pokazených žalúdkov a stresu. Nebolo by lepšie, miesto vysťávania pri sporáku, sa aspoň cez sviatky venovať deťom, alebo aj sebe? Skúste si uvedomiť jedno: „Ludia si sami kopú hrob vidličkou a nožom.“ Hovorí sa, že nežijeme preto, aby sme jedli, ale jeme preto, aby sme žili. Aby potrava nebola pre nás jedom, ale príjemným zážitkom. Vyhybajme sa hlavne ťažkým vyprázaným jedlám, múčnikom s masťnými plnkami, sladkým bublinkovým malinokám a množstvu alkoholu. Ueberme najmä vtedy, keď sa po jedle uložíme na gauč, alebo do kresla pred televízor. K televízoru si neberme „drobnosti“ na zahryznutie. Ak už chceme niečo „zahryznúť“, zoberme si radšej ovocie, alebo oriešky. Deťom namiesto malinovsky ponúkame dobrý ovocný čajík, alebo čistú minerálku. Za ťažkým jedlom padne dobre pohár piva, ale potom by bolo dobré vybrať sa na prechádzku, aby sme spálili aspoň časť z toho množstva kalórií, ktoré sme do seba dostali. Teraz si určite hovoríte, „čo nám to tá tlačí za kaleráby do hlavy, veď takéto reči poznáme. Sú predsa vianočné sviatky, človek sa musí aspoň raz do roka poriadne napchať a užiť si.“ Stretne sa rodina, priatelia, niečo sa vypije, zaje a na druhý deň máme „opicu“ ako vyšitú. Ak už do tohoto štádia dospějete, nebolo by vo veci dať si odľahčovací deň. Žiadne masťné vyprázané jedlá, žiadne sladkosti, alkohol. Doprajme telu čas, aby sa spamätalo

a zregenerovalo. Najlepšie urobíte, keď si dáte niečo ľahké, pokiaľ to váš žalúdok znesie, snažte sa vypiť čo najviac tekutín, aby ste detoxikovali organizmus od škodlivín. Dobré vám urobí harmančekový alebo mäťový čaj a čistá minerálna voda. Čím viac, tým lepšie. Na zlepšenie trávenia počas celého roka používajte pri varení bylinky, ktoré pomáhajú zmierňovať aj plynatosť a dajú jedlu originálnu chuť. Používajte preto veľa mäty, kôpru, rasce, chrenu, bobkového listu, feniklu, estrogénu, puškovorca, majoránky, škoric, d'umbiera

(zázvoru), kardamónu. A ako je to so soľou? Ľudia, ktorí sa liečia na vysoký krvný tlak určite vedia, že sa má používať ako šafran – len trošku. K. Čapek povedal: „Humor je soľou života, kto sa ním dobre nasolí, zostane dlho čerstvý.“ Ak si už máme prisoliť, prisolme si humorom. Humor neublíži, nestúpne nám z neho krvný tlak a sviatky prežijeme v pohode.

No a nakoniec prikladám pár receptov, z ktorých by nás nemali rozbolieť žalúdky a nemali by ste z nich mať ani „veľmi hlboko do vrečka.“

Labužnícke kurča

Potrebuje: 1 kurča, 1 lyžica horčice, 1 lyžička kari korenia, štipka pamajoránu, 2 lyžice petržlenovej vňate, 3 lyžice oleja, 1 lyžica vegety, 1 strúčik cesnaku, 2 lyžice citrónovej šťavy, soľ, 1 lyžička masla, 3 lyžice strúhanky

Postup: Kurča rozdelíme na dve polovice. Z oleja, horčice, kari korenia, cesnaku, pamajoránu, petržlenovej vňate, vegety a citrónovej šťavy vymiešame pastu. Potrieme ňou kurča a necháme v chladničke 2 hodiny odležať. Potom ho uložíme na pekáč, posolíme, posypeme strúhankou a pridáme pár plátkov masla. Pečieme v rúre 3/4 hodiny. Podľa potreby polievame vývarom. Podávame so zemiakmi.

Sušienky z vložiek a mrkví

Potrebuje: 2 šálky ovsených vločiek, 2 šálky mrkví, 1 vajce, 3 lyžice Palmarinu, pol šálky umytých hrozienok, podľa potreby voda

Postup: Ovsené vločky pomelieme na mäsovom mlynčeku, pridáme na jemno postrúhanú mrkvu, posekané hrozienka a ostatné suroviny. Vypracujeme cesto, ktoré necháme na chladnom mieste 1 hod. stáť. Vyvalkáme placku, z ktorej vykrajujeme sušienky a na suchom plechu do ružova upečieme. Pečieme asi 35 min.

Plnené guľky

Potrebuje: 300 g hladkej múky, 40 g práškového cukru, 200 g masla, 100 g orieškov, 2 žĺtky, vanilkový cukor

Postup: Zo surovín vypracujeme cesto, ktoré dáme na chladné miesto 1 hod. postáť. Potom urobíme z cesta valček, ktorý pokrájame na rovnako veľké kúsky. Do stredu cesta dáme kúsok kandizovaného ovocia a urobíme guľky. Pečieme v mierne predhriatej rúre. Ešte horúce obalíme v cukre.

Prajem vám dobrú chuť a veľa zdravia a spokojnosti nielen cez sviatky, ale celý nasledujúci rok.

Rozhovor s Vdp. Martinom Mikulcom

Ján Belko

Narodil sa 9.11.1919 v obci Villa Ludrová ako najmladší zo štyroch súrodencov. Od malička mal v srdci túžbu stať sa kňazom aj keď ju verejne neprejavoval, jeho životne krédo je dávať, a sám je rád, že môže i ako osemdesiatročný pomáhať iným. Je na svoje meno hrdý, tvrdí, že je to meno gavalierskeho človeka. Vdp. Martin Mikulec, ako dnešný náš hosť.

Z akej rodiny pochádzate?

– Pochádzam z rodiny chudobných ludrovských roľníkov. Naša rodina vlastnila 2–3 ha poľa a otec bol v Amerike odkiaľ poslal nejaké peniaze. Keď sa vrátil, začínala sa kríza, sám bol v Amerike rok nezamestnaný. Doma sme gazdovali ako normálni gazdovia, chovali sme jednu - dve kravy, teda nedá sa povedať, že by sme boli najbiednejší ale neboli sme ani zámožní. V Ludrovej nebol nikto žobrákom, no život na Liptove bol skromný.

Bolo vašim záujmom stať sa kňazom od malička?

– Najmä moja matka chcela či by bola rada keby som sa stal kňazom. Mne sa náboženské veci páčili, hoci som nebol ani nejakým aktívnym miništrantom, lebo boli iní hlavnejší a napokon po štvrtej triede som išiel na gymnázium takže to ani nebolo možné. Ale túžba ostávala a ja som sa tomu nejakým nepriechil. Doma nebol nejaký náboženský tlak a náboženský život za pána farára Kodríka do roku 1935 bol taký pomerne skromný. Do kostola sa v nedelu chodilo no moja mama nebola ani terciárka ako nejaké iné. Moja záverečná práca na

gymnázium sa týkala práve práce v náboženskej oblasti a cieľom bola moja práca s mladými.

Kde ste študovali a kedy ste boli vysvätený?

– Do seminára som sa prihlásil hneď po maturite v roku 1938 a to na Spišskú Kapitulú. Na skúšku ma pán farár Šimičák odviezol autom, čo bolo tak trochu mimoriadne. Neskôr to vyzeralo že budem poslaný do Ríma no napokon tam bol poslaný Nahálka a ešte jeden iný bohoslovec ktorý už mal štúdiá v Ríme. Školu som ukončil 13. júna 1943 kedy som bol aj vysvätený za kňaza.

Aké boli štúdiá počas II. svetovej vojny?

– Úplne normálne. Keď sme končili, u nás ešte front nehrozil, no vedelo sa, že Nemci prehrávajú. Každopádne v seminári bola obava, čo bude, čo sa stane. Už v 1943 sme však vedeli že príde boľševizmus a že to bude mať negatívny dopad. Z nášho ročníka ale nikto „neodskočil.“ Mal som skromné primície, mama zomrela už v roku 1938 keď som išiel do seminára.

Vaše pôsobenie a pôsobiská?

– Mojim prvým pôsobiskom boli Letanovce, prišiel som tam po kňazovi ktorý tam bol sedem rokov kaplánom. Volal sa Martin Števek alebo Maroš Madačov – fotografoval, hral na harmonike, pracoval s mládežou (bolo tam Združenie kresťanskej mládeže), bol spisovateľ a odtiaľto išiel na biskupský úrad za tajomníka. No a po takomto kňazovi príde do farnosti kaplán, ktorý vie ako tak slúžiť omšu a nič viac (smiech). Tam som pôsobil tri roky, a cítil som sa tam veľmi dobre, myslím že aj iní to vnímali pozitívne. Začínal som tam ešte cez vojnu.

Potom sme založili potravinové družstvo, ktoré dobre fungovalo. Odtiaľ ma preložili do Spišského Podhradia, kde som bol rok (1946-47), potom ma poslali do Smižian s tým že pôjdem za expozita do Iľašoviec, no to sa nakoniec nekonalo. Mňa poslali do Spišského Bystrého – Kubach, takže som si nosil kufre hore dole (mal som perinu, a aj rádio a bicykel). Tam som bol tri mesiace a odtiaľ som išiel do Popradu – Veľkej. Tam som žil s kňazom veľkého sociálneho ducha, ktorý sa pričínal o to aby v Svite predali lúky Baťovi a aby katolíci boli zamestnaní a ako sa povedalo aby mohli „dzeci hovac.“ Tam sa začínali prejavovať zárodoky blížiaceho sa boľševizmu, vytváraním všelijakých spolkov a združení. Od roku 1952 som vedel že mi hrozí zavretie, lebo som mal styky s kňazmi ktorí sa skrývali. Objavili sa aj možnosti ísť do zahraničia, a to cestou cez Petržalku ale ja som sa ešte necítil tak ohrozený aby som to tu mohol nechať. Koniec – koncov bol to aj veľký risk.

Váš kontakt s ŠTB?

– V lete 1952 ma po prvý krát oslovila ŠTB, že kde je Nahálka. Pravdaže som odmietol. Našiel som ho dva týždne predtým u Hanky Tholtovej. Už ma aj brali do Žiliny, ale od auta povedali, že si po mňa prídu domov. Napokon ma formálne preložili do Zakamenného, čo však potom zrušili a nasledujúceho pol roka som mal taký pocit, že ma niekto sleduje. Pred desiatym februárom ma preložili do Tatier, kde som len za týždeň ostal. Potom si po mňa prišli, odtiaľ sme išli do Popradu na výsluch, a do Košíc, kde som bol rok vo vyšetrovacej väzbe. Dostal som ponuku, za prezra-

denie toho kde je Nahálka, ísť hneď na slobodu. Som rád, že som to ani nevedel, a ani nechcel, lebo viete, to bolo silné pokušenie. Nakoniec ma odsúdili na desať rokov, urobili z nás skupinu (plus jedna dievčina a Michal Okál). Rozsudok znel: za velezradu a špionáž. Odvolali sme sa do Prahy. Mne sadzbu nezvyšili, tomu dievčaťu dali o rok viacej. Obhajovať sme sa nemohli - skratka komédia.

Kde ste vykonávali trest?

– Poslali nás na dva roky do Jachymovska, kde sme pracovali na sovietskej atómovej bombe (smiech). Bola to fyzicky náročná práca, ale mali sme tam dobrú stravu. Bolo nás tam asi sto kňazov, pracovali sme bez ochrany a všetko bolo rádioaktívne. Potom nás rozložili, jednu partiu do Mírova, inú do Českého raja (Valdice) a tretiu časť poslali do Leopoldova. Tam som sa dostal aj ja. Bývali sme tam v niekdajších bacharských ubytovniach a tam sme opravovali múčne vrecia. Spoločnosť bola vynikajúca: biskupi, kňazi, odborníci... to bol akoby kláštor, naozaj dobre. Každý deň niekto z nás mohol celebrowať neskôr aj viacerí denne. Koncelebrovať sa nemohlo, to bolo ešte pred koncilom. Tu sme boli dva roky, a odtiaľto nás poslali do Valdíc, kde sme robili ovesky na lustre. To boli galeje. Boli sme tam päť rokov. Roku 1960 prišla amnestia z ktorej ma ráčili vynechať, že vraj nie som dostatočne „pripravený.“ Napokon prišla druhá tak nečakane v roku 1962, do ktorej som bol zaradený aj ja. Teda bol som vo väzení deväť rokov a dva mesiace.

Očakávali ste od roku 1968 nejakú zmenu?

– Mne sa tento rok podarilo

Pokr. zo str. 8 Rozhovor s ...

aj nejaká dostať do Ríma. Každopádne, nejaké uvoľnenie prišlo, mnohí kňazi z výroby boli zadelení do farností, začalo sa vyučovať náboženstvo. Ja osobne som bol ale skeptický. Dubček bol ľudský, ale socializmus s ľudskou tvárou je nemožný. Marxistický socializmus to sa nedá napraviť. To napokon priznal aj Gorbačov.

Čo dalo podnet na ukončenie komunizmu v tej forme v akej bol?

– Po smrti Stalina či Chruščova boli podmienky väzenia a tresty zmiernené no po roku 1968 sa komunizmus vrátil, aj keď nie taký ostrý. Myslím, že hospodársky to naozaj nešlo, a komunistom bola veľmi vyčítaná nesloboda. Hovorí sa, že komunisti to už nevládali udržať tak to pustili. Ja myslím skôr na slová Panny Márie ktorá povedala: „Moje nepoškvrnené srdce zvíťazí.“ V tejto dobe bol veľkou osobnosťou biskup Tomášek ktorý podporil celoštátnu podpisovú akciu za slobodu biskupov. Ďalej prišiel Bratislavský veľký piatok. No pád komunizmu bol nečakaný, bolo to prekvapenie.

Postoj kňazov, hlavne takých ako vy voči komunistom po páde?

– Povedalo sa: „My nie sme takí ako oni“ teda my to nebudeme ako oni zakazovať všetko a prenasledovať. Prišla myšlienka aby boli rozumne súdení, nikto ich nechcel vraždiť, no cieľom bolo, aby neboli pustení do vedúcich funkcií. Na to mal slúžiť lustračný zákon. Zákon bol odhlasovaný, v Čechách bol ako tak uplatňovaný, u nás Mečiarova vláda zakázala jeho plnenie. Nikto nebol odsúdený. Niektorí ľudia sa obrátili, to je v poriadku. Uznali chybu a konalí nápravu. Mnohí však neprejavili ani náznaky nápravy.

Váš postoj k Slovenskej republike a k deleniu?

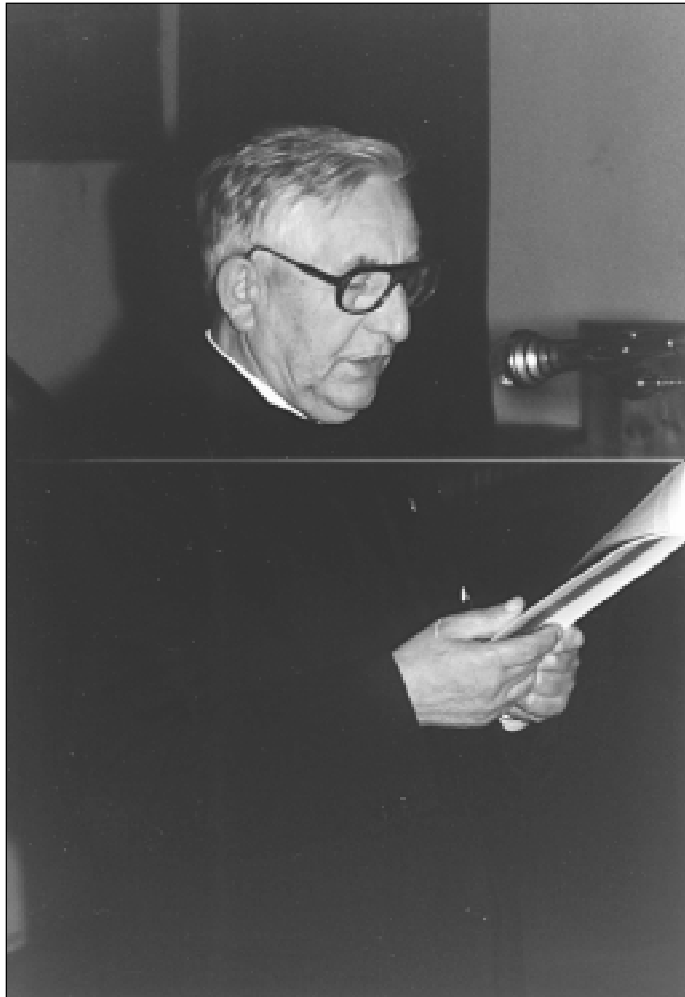
– Ako študent v seminári som vyskakoval od radosti, keď bol vyhlásený Slovenský štát. V Ružomberku sme ako hlinkovci - autonomisti vítali odovzdávanie Pittsburskej dohody Hlinkovi. Čo sa týka osobností ako Čarnogurský, či Mikloško, nie sú to anjeli, ale majú za

ovplyvňovanie celého vývoja zo strany niektorých vplyvných českých katolíckych kruhov.

Ako hodnotíte katolícku cirkev po páde komunizmu?

– Celkovo je to pozitívne, hlavne po stránke organizovania cirkvi, nové semináre, vymenovanie biskupov, tlač atď.

Kvantita alebo kvalita?

sebou prácu v ktorej sa osvedčili. Čarnogurský sám hovoril o „osobitnej stoličke a hviezdíčke pre Slovensko.“ To čo robil pred prevratom, keď obhajoval perzekvovaných, to robil z presvedčenia nie s víziou ministerského kresla. Ja som rád existencii Slovenského štátu, ale myslím, že na to vtedy nebol vhodný čas. Ako sa hovorí: rozdelenie bolo z vôle Klauza a Mečiara. Myslím, že ľudia by v referende neboli podporili rozdelenie. Zazlievam ale aj

– Viete, v seminári sme hovorili: „Radšej kňaz nijaký ako kňaz nejaký.“ Ja som starší kňaz, a tak by týmto mohlo ísť o generačný problém. Ale myslím, že v seminári je priveľká voľnosť. Teraz sú povolené mobilné telefóny a iné veci. Myslím, že sme tam mali tvrdšie podmienky. Správanie kňaza by malo byť na vysokej úrovni. Čo sa týka áut myslím, že mnohí mladí kňazi sú v tejto otázke nároční. Ducha chudoby by bolo asi viac treba udržiavať.

Aké je vaše životné krédo, veď máte osemdesiat a optimizmus je stále badať??

– Verím v Boha Otca (smiech). Všade som sa správal ako kňaz. Či v krimináli alebo vo výrobe. Kňaz má hlavné poslanie slúžiť a dávať sa. Ja som si nikdy neodpájal telefón, bol som vždy k dispozícii. Rozhodoval som sa preto aj vtedy keď som mal možnosť emigrovať. Chcem sa stále zdokonaľovať. Zaujímam sa o všetko, či mám k tomu pozitívny alebo kritický postoj. Som vďačný za dobré zdravie aj keď menšie problémy sa objavujú.

A čo susedské vzťahy?

– Viete, tie prekáračky medzi Ludrovcami i Štiavničianmi vždy boli. Ja si myslím, že zo Štiavnice pochádzali mnohí vynikajúci ľudia. Vaša obec bola nábožensky miešaná, no myslím že ľudia ktorí boli veriaci, boli naozaj kvalitní. Bolo tam hodne osobností, ako napríklad Félix a iní, ako aj viacero kňazov. V Ludrovej síce boli všetci veriaci, ale to ich pôsobenie nebolo také výrazne. Toto som tak trochu Štiavničianom závidel.

Váš odkaz do tretieho tisícročia a k týmto Vianociam?

– Som vďačný Bohu za to, že prežívam rok 2000. Tak ako ja mám teraz 81 aj svätý Martin mal toľko keď zomrel. Som na to meno hrdý, veď je to meno gavalierskeho človeka. Niekedy som tomu nechcel veriť, že by som sa mohol dožiť tohto milénia. Čo sa týka konkrétne tejto obce prajem si aby sme zozbierali všetky potrebné prostriedky na dostavbu kostola. Nie som tu farárom, ale čo môžem urobiť v záujme tejto veci, to urobím. Všetkým prajem radostné prežitie Vianoc. Taktiež prajem hodne optimizmu a pokoja v Novom roku. Najmä keď žijeme v tejto dobe. ■

Tajnička

Legenda:

VODOROVNE: A. Prvá časť tajničky - B. Skypril motykou - Druhá časť mesta Alma - Porob toporom - C. Chemická značka Kurčatovia - Ten čo čítal - Rieka v Rusku - Rímskych 500 - Skratka antigariaku - D. Ziskava vedomosti - Kniha islámu - nemá vedomosti - E. Mužské meno - Ženské meno - F. Prudký tok - Domáce zviera - Chemická zn. Dusíka - G. Výrobok na predaj - Štvrtá posledná časť tajničky - H. Ženské meno - Slabo ofúkal - I. Rímskych 1100 - Polomer - Skr. Mladá Boleslav - Zapojil - J. Chemická zn. oxidu iodnatého - Zámeno - Posledné písmeno abecedy - Spojka - K. Druhá časť tajničky - L. Lebo básniky - Biblické mesto zničené ohňom a sírou - M. Citoslovce - Mákké T - Plť - Popolnica - Chodia do školy - N. Tretia časť tajničky - Požíval vodu.

ZVISLE: 1. Časový úsek - Značka uránu - Grécka bohyňa lovu - Utekaj - 2. Podmienková spojka - Žiaci remesla - Patriaci otcovi - Žrd' na voze - 3. Ráta - Opak nevery - Rímskych 50 - 4. Robil opis - Týkajúci sa mája - 5. Čert - Člen arabského národa - Politík bývalého slovenského štátu - 6. Tlačenie - Časť oceánu - 7. Vojenský pakt - Dym - Čad - 8. Prchavá látka - Silný jas a teplo - Valéria domácky - Obrnené vozidlo - 10. Druh výťažtva v zápase - Chemická zn. striebra a aktíria - 11. Spojka - O mojej osobe - Mužské meno - Preto - Buď živý - 12. Značka dusíka - Kam - Mesto v Poľsku - Spojka - Moja po taliansky - 13. Obyvateľ Oravy - Rímskych 1 - Rieka na Slovensku - Bývalá skr. Oddielu Armádnych Pretekárov - 14. Cenina - Tona - Značka ruského lietadla - Športovci, závodníci - 15. Častica - Súhlas po česky - Skr. Leonarda - Pošta po anglicky.

Ján Vulpíny

Rébusy

Uhádnite:

Vzor:

T + 3 - Tatry

E 100 K - Priečka

1) **SO BY**2) **HO 500+**3) **Q**
k'4) **L K**
oč5) **da**
da **E** da
da da
da6) **ii ii ii**
ii ii ii ii ii
ii ii iiiiiiiii
ii ii ii ii

Dušan Dírer

Riešenia z čísla 3/2000:

Tajnička: ...štátnej samostatnosti, kde o tom všetkom bude si rozhodovať sám.

Rébusy: 1. jeseň, 2. trieda, 3. príklad, 4. veta, 5. škola, 6. zošit

Výhercovia:

Tajnička: Prišlo 6 riešení, 5 správne. 100 Sk získava: Jozef Omasta, Liptovská Štiavnica; Monika Mešková, Ružomberok

Rébusy: Prišlo 6 riešení, 1 správne. 50 Sk získava: Jozef Omasta, Liptovská Štiavnica

Riešenie rébusov a vylúštenú tajničku odovzdávajú v kancelárii Obecného úradu. Dvoh vylosovaných riešiteľov odmeníme sumou 100 Sk za vylúštenú tajničku a dvoch vylosovaných riešiteľov sumou 50 Sk za vyriešené rébusy.

ŠTIAVNICKÉ TO I TO vydáva obec Liptovská Štiavnica maximálne 6 krát do roka. Šéfredaktor: RNDr. Dušan Dírer. Zástupca šéfredaktora a DTP: Michal Ondrejka.

Redakčná rada: Mária Grafová, Edita Haluzová, Dušan Lauko, Ladislav Slanicay, Elena Vlniešková, Ján Vulpíny. Povolené OÚ Ružomberok pod regist. č. OÚ 1/1999. Akékoľvek rozmnožovanie textu, fotografií, grafiky vrátane údajov v elektronickej podobe len s predchádzajúcim písomným súhlasom vydavateľa. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu a uverejnenie článkov.

Adresa: Obecný úrad Liptovská Štiavnica 38. Internet: <http://www.sprsk.sk/toito>